

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1426/05
13.07.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović, Nede Antić, Slađane Nakić-Momirović i Snežane Andrejević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik advokat AB, protiv tuženog BB, radi duga, odlučujući o reviziji tuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 10736/04 od 27.januara .2005. godine, na sednici veća održanoj 13.07.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž. 10736/04 od 27.januara .2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog opštinskog suda u Beogradu P. 380/04 od 26.03.2004. godine, obavezan je tuženi da tužiocu na ime duga plati 7.500 EUR-a sa domicilnom kamatom na 15.000 DM, počev od 6.06.1995. godine do 30.12.2001. godine, a na iznos od 7.500 EUR-a kamatu po eskontnoj stopi koju obračunava Evropska centralna banka počev od 1.01.2002. godine pa do konačne isplate, sve u dinarskoj protivvrednosti na dan isplate. U stavu drugom izreke obavezan je tuženi da tužiocu na ime naknade troškova parničnog postupka isplati iznos od 132.900,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž. 10736/04 od 27.januara .2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu.

Protiv ove pravosnažne drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu člana 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija tuženog neosnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti a ni povrede na koje se u reviziji ukazuje.

U prvostepenom postupku je utvrđeno da je tužilac tuženom pozajmio iznos od 15.000 DM posredstvom Agencije uz ugovorenu kamatu od 15% na mesečnom nivou sa rokom vraćanja od 6 meseci. Tuženi nije vratio tužiocu ni glavni dug niti ugovorenu kamatu.

Nižestepeni sudovi pravilno zaključuju da su stranke zaključile ugovor o zajmu. Odredbom člana 557. Zakona o obligacionim odnosima propisano je da se ugovorom o zajmu obavezuje zajmodavac da preda u svojini zajmoprimcu određenu količinu novca ili drugih zamenljivih stvari, a zajmoprimac se obavezuje da mu vrati posle izvesnog vremena istu količinu novca, odnosno istu količinu stvari, iste vrste i istog kvaliteta. Kako zajmoprimac ovde tuženi nije izvršio svoju obavezu, to su sudovi pravilno usvojili tužbeni zahtev tužioca.

Na utvrđeni iznos glavnog duga prvostepeni sud je pravilno utvrdio domicilnu kamatu u dinarskoj protivvrednosti na dan isplate kao i glavni dug do 31.12.2001. godine, a zatim na iznos od 7.500 EURA po eskontnoj stopi koju obračunava Evropska centralna banka počev od 1.01.2002. godine pa do isplate sve u dinarskoj protivvrednosti, shodno odredbi člana 395. ZOO.

Stoga nisu osnovani navodi revizije tuženog o pogrešnoj primeni materijalnog prava jer se ovim navodima u suštini napada pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje a revizija se iz ovih razloga ne može izjaviti na osnovu člana 385. stav 3. ZPP.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je u smislu člana 393. ZPP, doneo odluku kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpavka

dc